

אבל אם הם עכורים לגמרי שאי אפשר לשתותם כך – אסור אפילו בסודר לדברי הכל⁸⁰.

בשאר דברים

ל.ב. כשם שיש איסור בברירה באוכלין, כך ישנו בשאר דברים המעורבים עם הפסולת שלהם⁸¹.

ל.ג. וכן בשני מינים מעורבים, כגון אם היו לפניו שני מיני כלים מעורבים⁸² ורוצה לברור מין אחד מחבירו כדי להשתמש בו – הרי מין זה חשוב כאוכל והשני חשוב כפסולת, וצריך לברור האוכל מתוך הפסולת, ולא להיפך, אף אם אחד מהם גדול מחבירו וניכר בפני עצמו⁸³. וגם צריך שיברור כדי להשתמש בו לאלתר, כמו בשני מיני אוכלין⁸⁴.

מרקד

ל.ד. [המרקד הוא מאבות מלאכות⁸⁵. ואין איסור במרקד אלא משום שהוא בורר אוכל מתוך פסולת על ידי נפה או כברה⁸⁶].

84. שוע"ר שם. ומשמע ששיעור "לאלתר"

בברירת שני מיני כלים הוא כמו השיעור בשני מיני אוכלין, ראה שיעורו לעיל. אבל שיעור "לאלתר" בברירת כלים מתוך הפסולת הוא כמו השיעור בברירת אוכל מתוך פסולת.

85. ע"פ שוע"ר סי"ב.

86. ע"פ שוע"ר סי' תקו ס"ג. ראה לעיל בתחילת הסימן שמרקד היינו בקמח. אמנם לרקד קמח בשבת אין זה מעשי, כיון שהקמח הוא מוקצה גמור, אך הוא שייך בקמח מצה וכיוצא בזה בדברים שאינם מוקצה.

וראה שוע"ר שם, שאם כל הקמח יוצא מן הנפה אין כאן איסור כלל, לפיכך אם כבר נרקד הקמח פעם אחת ורוצה לרקדו שנית ביום טוב כדי שיהיה הפת נאה – מותר, לפי שהכל יוצא מהנפה ואין שם פסולת,

(שוע"ר סט"ו).

80. שוע"ר סי"ג.

81. שוע"ר ס"ח.

82. וכן בגדים, ספרים או שאר דברים.

83. וראה בדה"ש סי' קכה סקמ"ז שאם הבגדים מונחים בארגז ומחפש איזה בגד שנמצא למטה, ותוך כדי חיפוש מסלק שאר הבגדים לצדדים ולא מוציאם מהארגז – אין זה נקרא בורר, וכן אם הם תלויים בארון על הקולב זה על זה ונוטלם בידו כדי להוציא הבגד הנצרך לו ומיד אחר כך מחזירם למקומו – לא הוי בורר. וראה באריכות ובפרטיות בספר שבת כהלכה פי"ב סצ"ב ואילך (דוגמאות מעשיות בברירת בגדים). שם סק"ב ואילך (דוגמאות מעשיות בברירת סכו"ם ושאר כלים). שם סקי"ב ואילך (דוגמאות מעשיות בברירת ספרים).